

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi pozwanego K. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 25 lutego 2010 r., sygn. akt II Ca (...)

w sprawie z powództwa R. D.

przeciwko T. K., R. K., R. K. i K. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 września 2010 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 25 lutego 2010 r. Sąd Okręgowy w B. na skutek apelacji pozwanych zmienił częściowo wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że obniżył zasądzoną od pozwanych T. K., R. K. i R. K. solidarnie oraz od pozwanego K. P. *in solidum* na rzecz R. D. kwotę 40 000 zł do kwoty 13 165,73 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 stycznia 2006 r. oraz odpowiednio zmienił rozstrzygnięcie o kosztach procesu, oddalił apelację w pozostałej części i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

Od powyższego wyroku pozwany K. P. wniósł skargę o stwierdzenie jego niezgodności z prawem opartą na zarzucie naruszenia art. 379 pkt 5 k.p.c. przez oddalenie zarzutu nieważności postępowania przed sądem pierwszej instancji z powodu

pozbawienia pozwanego możliwości obrony swych praw w wyniku zmiany przez powoda na ostatniej rozprawie żądania zasądzenia dochodzonej kwoty solidarnie od pozwanych na żądanie zasądzenia jej in solidum, a także naruszenia art. 361 i art. 362 k.c. przez przyjęcie istnienia związku przyczynowego między działaniem pozwanego a szkodą powoda i nie uwzględnienie przyczynienia się powoda do szkody.

Nawiązując do wymagania skargi określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. pozwany wskazał, że w sprawie niedopuszczalna jest skarga kasacyjna ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekraczającą 50 000 zł oraz stwierdził, iż nie zachodzą także podstawy do wniesienia skargi o wznowienie postępowania

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. wymaganie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest spełnione tylko wtedy, gdy skarżący przedstawi wyczerpującą prawniczą analizę dotyczącą możliwości zastosowania istniejących środków prawnych i wykaże w sposób nie budzący wątpliwości, że ich zastosowanie w sprawie nie było dopuszczalne lub z innych przyczyn nie mogło odnieść skutku (porównaj między innymi orzeczenia z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, z dnia 21 grudnia 2006 r. III CNP 57/06 i z dnia 24 lipca 2008 r. I CNP 50/08, nie publ.).

Rozpoznawana skarga nie spełnia powyższego wymagania, bowiem pozwany poza stwierdzeniem, że w sprawie nie zachodzą podstawy do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, nie przedstawił żadnej analizy prawniczej w tym przedmiocie ani nie wykazał, iż złożenie skargi o wznowienie postępowania było niemożliwe lub nie odniosłoby skutku. Przedstawienie takiego wyводу było konieczne tym bardziej, że wniesiona przezeń skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego oparta jest między innymi na zarzucie nieuwzględnienia nieważności postępowania z przyczyn określonych w art. 379 pkt 5 k.p.c., co w świetle art. 401 pkt 2 k.p.c. może stanowić także podstawę skargi o wznowienie postępowania.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w B.